

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.773/2025/8.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. január 22. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025.október 20. napján kihirdetett 5.B.57/2025/11. számú ítéletét megváltoztatja.

A 42 620 (negyvenkettőezer-hatszázhusz) Ft-ra elrendelt vagyonekobzást, továbbá a 257 380 (kettőszázötvenhétezer-háromszáznyolcvan) Ft-ra elrendelt vagyonekobzás tekintetében a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyéb részekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata az elrendeléstől függetlenül börtön; a vádlott pedig a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén *legkorábban* a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt, előkészítő ülésen meghozott ügydöntő határozatában a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadása után bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat 2 rendbeli hivatali vesztegetés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 293. § (1), (2) bekezdés] és hivatalos személy elleni erőszak büntetében [Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont]. Ezért 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a végrehajtás esetén a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

Megállapította, hogy a büntetés végrehajtásakor a vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Figyelmeztette a vádlottat, hogy a szabadságvesztés végrehajtását el kell rendelni, ha a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

Az eljárás során lefoglalt 257 380 Ft lefoglalását megszüntette és ezen összegre, valamint további 42 620 Ft-ra vagyonekobbzást rendelt el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 50 655 Ft bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen a nyilatkozattételre fenntartott határidőben kizárólag az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott javára a vagyonekobbzás mérséklése érdekében. Indokai szerint kizárólag a vádlottól lefoglalt készpénz eshet vagyonekobbzás alá, mert ezen összegre nézve állapítható meg egyértelműen, hogy az ígért vagyoni előny tárgya volt [Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Főügyészség B.1736/2025/3., (12. sorszámú elsőfokú írat)].

[3] A vádlott és a védő nem éltek jogorvoslattal.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.426/2025/2. számú észrevételében az ügyészségi fellebbezést és indokait fenntartva a vagyonekobbzást érintő rendelkezés vádlott javára történő megváltoztatását indítványozta.

[5] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tanácsülésen bírálta el. A másodfokú ügyészségi indítványban foglaltakkal szemben jelen perjogi helyzetben nem a Be. 598. § (2) bekezdésben szabályozott tanácsülési elbírálásra került sor, hanem a korlátozott fellebbezés tárgya által meghatározottan az idézett törvényi rendelkezésen alapul az eljárási cselekmény. E kiemelésnek csak azért van jelentősége, mert mások a fellebbezők jogai, ugyanis az adott esetben nyilvános ülés, vagy tárgyalás kitűzése nem indítványozható.

[6] Az ügyészségi fellebbezés alapos.

[7] A jogorvoslatot kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés b) pontja alapján – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező vagyonekobbzás mértékét illetően – jelentették be, ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése szerint.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik az adott tárgyú korlátozott fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és

súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont, aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés].

Emellett a szankciók közül az Be. 590. § (5) bekezdés d) pont 2. fordulat és a (6) bekezdés b) pont alapján a vagyoneklobzás intézkedést érintette a revízió. A büntetést viszont nem, mert a későbbiekben kifejtettek szerint a minősítés megváltoztatására nem került sor és az alkalmazott joghátrány nem volt törvénysértő.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ebben az esetben az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a-h) pont], sem olyan relatív eljárási hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a-d) pont], ami az érdemi felülbírálatot kizárta volna. A bűnösséget beismertő nyilatkozat előkészítő ülésen történő elfogadása is mindenben perrendszerű.

[11] Az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak, e részben az ítélet igen részletes és alapos indokolást adott, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett.

[12] A vádlottal szemben kiszabott és próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés – mint feltételes elítélés – törvényt nem sért, ezért a büntetés megváltoztatásának – mely egyébként több okból is csak a vádlott javára történhetett volna – nem volt helye annak megjegyzésével, hogy az ügyészségi indítvány és ehhez igazodóan a bírói döntés is igen méltányos volt a jogszerűen intézkedő rendőröket megvesztegetni kívánó és később fenyegető terhelttel szemben.

[13] Ami a vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezést – mint a jogorvoslat irányzott tárgyát – illeti. A vádlottnál a cselekmény elkövetésekor lévő, tőle lefoglalt és kétségtelenül a rendőrök vesztegetésére felkínált 257 380 Ft készpénz vagyoneklobzásként elvonása és az erre vonatkozó indokolás a Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja alapján törvényes, mert a ténylegesen át nem adott, de ígért vagyoni előnyre a Kúria által fenntartott és jelenleg is irányadó 78. BK vélemény II. pontja értelmében a vagyoneklobzást az aktív vesztegetővel szemben kell alkalmazni. A vádlottnál lévő ezen összeg erejéig az intézkedés feltételei maradéktalanul fennálltak, e rendelkezést csak annyiban kellett helyesbíteni, hogy a vagyoneklobzásnál, hasonlóan az elkobzáshoz, a lefoglalás megszüntetéséről nem kell rendelkezést hozni.

[14] A tényállásban valóban szereplő 300 000 Ft-hoz mérten fennmaradó 42 620 Ft vagyoneklobzására azonban nincs lehetőség, e részben a vádbeli indítvány alaptalan volt, melyet az ügyészség felismert és indítványával szemben kérte ezen összegre jogorvoslatában a mellőzést. Ezirányú indítványa már megalapozott. A Btk. 74. § (1) bekezdés f) pont alkalmazásakor, figyelemmel a már idézett kollégiumi vélemény II. rendelkezésére és indokaira is, az ígért vagyoni előnyre a vagyoneklobzás elrendelésének csak akkor van helye,

ha az ígért vagyoni előny tárgya az elkövetést megelőzően az elkövető rendelkezésére állt, és azt bizonyítottan arra szánta, hogy a vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek juttassa. A feltárt és az ítéletben is rögzített, a tényálláshoz kötöttség folytán nem módosítható tények alapján a 42 620 Ft a helyszínen nem állt a vádlott rendelkezésére és arra sincsenek adatok, hogy e készpénz valóban rendelkezése alatt állt olyan módon, hogy azt a rendőröknek eljuttassa. Ez nem kizárt, de nem is bizonyított, így az ügyészégi fellebbezésnek megfelelően a vagyonekobbzás mértékét csökkenteni kellett a 42 620 Ft tekintetében az intézkedés mellőzésével.

[15] Az egyéb, egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések, így a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, a feltételes szabadságra bocsáthatóság és a bünygyi költség viselése, helytállóak. A végrehajtási fokozat meghatározása azonban annyiban pontosítandó, hogy a végrehajtás elrendelésétől függetlenül az börtön. Kétségtelen, hogy feltételes elítélésről van szó, és az esetleges elrendeléskor történik végrehajtás a börtön fokozatban, azonban maga a fokozat nem a végrehajtás elrendelésétől függ, hanem a törvény kötelező rendelkezése írja elő. Ezen túl a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjában írtakat hiányosan jelölte meg az elsőfokú bíróság, mert lényeges, hogy *legkorábban* a kétharmad rész kitöltését követő napon nyílik meg a feltételes szabadságra bocsáthatóság lehetősége, nyilvánvalóan később is sor kerülhet az engedélyezésre, de annak mellőzésére is.

[16] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával a jelzett kisebb pontosítással helybenhagyta.

[17] Megjegyzni még az ítéltábla, hogy a korlátozott fellebbezésre tekintettel, a Be. 590. § (5), (6) bekezdés szabályai folytán, eltérően az 1998. évi XIX. törvény szabályaitól, a büntetőjogi főkérdésekben az elsőfokú ítéletben nem volt helye az anyagi jogerő megállapításának és a határozat ún. részjogerősítő záradékkal való ellátásának. Ennek oka, hogy a kiterjesztett felülbírálat érinti a bűnösséget, a minősítést és érintheti adott esetben a büntetékiszabást is, így a fellebbezés – a korlátozott volta ellenére – kizárta a jogerő beálltát e kérdéskörben is. A törvényszék ezt orvosolta az ítéltábla felhívására a jogerősítő záradék hatályon kívül helyezésével, de az egyértelműség érdekében szükséges leszögezni, hogy valamennyi ítéleti rendelkezés a másodfokú határozathozatal napján vált jogerőssé.

A vagyonekobbzás hatóköre egyébként egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban is módosítható lett volna, és akkor a próbaidő már hamarabb elkezdődik, de a vádhatóság monopóliuma a fellebbezési jogával rendelkezi.

[18] A másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság ítéletéhez képest, ezért határozata ellen a Be. 615 § (1), (2) bekezdésre figyelemmel fellebbezésnek már nincs helye.

Debrecen, 2026. január 22.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke-előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró, Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 5.B.57/2025/11. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.773/2025/8. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. január 22.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke